

Dosarul nr. 2ra-1015/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. I. Țonov)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Olga Corețchi, reprezentată de avocatul Lilia Gulca,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Corețchi împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului, intervenient accesoriu IMSP IM și C Clinica „Emilian Coțaga” cu privire la anularea ordinelor de reducere a cadrelor, a statelor de personal și modificarea ordinului de reîncadrare în serviciu,

împotriva deciziei din 18 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Olga Corețchi, reprezentată de avocatul Lilia Gulca, și a fost menținută hotărârea din 27 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 06 februarie 2019, Olga Corețchi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico - Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului, intervenient accesoriu IMSP IM și C Clinica „Emilian Coțaga” cu privire la anularea ordinelor de reducere a cadrelor, a statelor de personal și modificarea ordinului de reîncadrare în serviciu.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, în temeiul contractului individual de muncă nr. XXXX din XX septembrie XXXX ca tânăr specialist a fost angajată în funcția de medic imagist cu un salariu de funcție întreg, la data de 26 noiembrie 2015 a plecat în concediu de maternitate, copilul fiind născut la data de 02 februarie 2016, urmând concediul de îngrijire a copilului.

A invocat reclamanta că, la 30 octombrie 2018, aflându-se în concediu de îngrijire a copilului până la vârsta de 3 ani s-a adresat cu o cerere către administrația IMSP Institutul Mamei și Copilului de a fi reîncadrată în câmpul muncii din data de 05 noiembrie 2018 în funcția deținută anterior concediului de maternitate, de medic imagist, cu un program redus de muncă și un salariu de funcție de 0,5.

Susține că, la 05 noiembrie 2018 revenind la serviciu, reclamantei i-a fost adus la cunoștință Ordinul nr. 192p din 02 noiembrie 2018, conform căruia se reîncadrează

din concediul de îngrijire a copilului, în funcția deținută, cu un program de muncă parțial, pe 0,5 salariu pe perioada 05 noiembrie 2018 - 02 februarie 2019.

A menționat reclamanta că, Ordinul nr. 192p din 02 noiembrie 2018, contrar situației de fapt nu a fost întemeiat pe prevederile art. 97 alin.(2) din Codul Muncii, potrivit cărora ”... La cererea femeii gravide, a salariatului care are copii în vârstă de până la 10 ani sau copii cu dezabilități (inclusiv aflați sub tutela sa) ori a salariatului care îngrijește un membru al familiei bolnav, în conformitate cu certificatul medical, angajatorul este obligat să le stabilească ziua sau săptămâna de muncă parțială”, dar pe art. 97 alin.(1) din Codul muncii, care prevede că: ”Angajatorul poate angaja salariați cu ziua sau săptămâna de muncă parțială (pe fracțiuni de normă), durata concretă a timpului de muncă parțial fiind consemnată în contractul individual de muncă, în conformitate cu prevederile art. 49 alin. (1), lit.l) din Codul muncii.

A mai relatat reclamanta că, la 21 noiembrie 2018, i-a fost înmănată scrisoarea sub nr. 105, prin care a fost informată că, în urma aprobării Regulamentului Organigramei și statelor de personal al IMSP Institutul Mamei și Copilului prin ordinul Ministerului Sănătății al RM nr.1077 din 30 decembrie 2016, Ordinul IMSF IM și C Clinica „Emilian Coțaga” nr. 27p din 01 februarie 2017 cu privire la statele de personal, în temeiul art. 68 din Codul Muncii, începând cu data de 01 februarie 2017 funcția de medic imagist din secția imagistică medicală din cadrul Clinicii ”Emilian Coțaga” a fost redusă cu 0,5 salariu, fiindu-i propus să-și continue activitatea pe partea rămasă de 0,5 salariu, sau să fie transferată pe 1,0 salariu în cadrul IMSP IM și C Clinica „Emilian Coțaga”. Acordul sau refuzul urmează să fie exprimat până în data de 30 noiembrie 2018.

A reiterat că, la 03 decembrie 2018 i-a fost adus la cunoștință Ordinul nr. 207p privind reducerea statelor de personal și preavizarea personalului, care având la bază aceleași temeiuri de fapt și de drept, invocate anterior prin scrisoarea nr. 105 din 21 noiembrie 2018, a preavizat reclamanta că, începând cu data de 03 decembrie 2018 în legătură cu reducerea a 0,5 unități de funcție, v-a fi concediată în baza art. 86 alin.(1) lit. c) din Codul Muncii, fiindu-i propuse câteva locuri vacante de medic imagist. Nefiind de acord cu ordinul emis, pe data de 13 decembrie 2018 a fost înaintată pârâtului cerere prealabilă de soluționare pe cale amiabilă a litigiului nr. 023/12, care a fost recepționată la data de 18 decembrie 2018, iar în data de 29 ianuarie 2019 a primit răspunsul prin care pârâtul susține că, a respectat legislația în vigoare privind reducerea numărului sau a statelor de personal.

A considerat reclamanta că, Ordinul nr.192p din 02 noiembrie 2018 și Ordinul nr.207p din 03 decembrie 2018 au fost emise de pîrît cu încălcarea legislației în vigoare, în special face referire la prevederile art.86 alin.(2) din Codul Muncii, potrivit cărora nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical, în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, în concediu de maternitate, în concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 4 ani, în perioada îndeplinirii obligațiilor de stat sau obștești, precum și în perioada detașării, cu excepția cazurilor de lichidare a unității; art.126 alin. (1) din Codul muncii, care prevede că, în afară de concediul de maternitate și concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani, femeii, precum și persoanelor menționate la art. 124 alin.(4) din Codul muncii, li se acordă, în baza unei cereri scrise, un concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la

4 ani, cu menținerea locului de muncă (a funcției). În lipsa locului de muncă anterior (funcției anterioare), persoanelor menționate li se acordă un alt loc de muncă echivalent (funcție echivalentă); art. 251 din Codul Muncii care prevede interzicerea concedierii femeilor gravide, a femeilor care au copii în vârstă de până la 4 ani și a persoanelor care folosesc concediile pentru îngrijirea copilului prevăzute la art. art. 124, 126 și 127, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 86 alin. (1), lit. b), g) - k) din Cod muncii.

A concluzionat reclamanta că, ținând cont de faptul că, a avut loc suspendarea contractului individual de muncă în temeiul art. 76 alin. (1), lit. a) din Codul Muncii, cu menținerea drepturilor prevăzute de art. 75 al aceluiași cod, administrația IMSP IM și C Clinica „Emilian Coțaga” a acționat contrar prevederilor art. 251 din Codul muncii, observându-se dorința vădită, discriminatorie și abuzivă de a o concedia pe reclamantă, ce rezultă din toate actele, ordinele și acțiunile ce sunt întreprinse în acest scop, fără a ține cont de faptul că, este tânără specialistă, că are la întreținere un copil minor cu vârsta de până la 4 ani, reangajată pe timp de muncă parțial.

A solicitat reclamanta, admiterea acțiunii, modificarea ordinului nr. 192p din 02 noiembrie 2018 prin excluderea art.97 alin.(1) din Codul muncii și pct. 47 din Regulamentul IM și C Clinica „Emilian Coțaga”, aprobat prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 1077 din 30 decembrie 2016 cu indicarea art.97 alin.(2) din Codul muncii și anularea Ordinului nr. 207p din 03 decembrie 2018 ca fiind emis cu încălcarea normelor legale în vigoare.

Ulterior, reclamanta și-a modificat cuantumul pretențiilor din acțiune, solicitând admiterea cererii, modificarea ordinului nr. 192p din 02 noiembrie 2018 prin excluderea art.97 alin.(1) din Codul muncii și pct. 47 din Regulamentul IM și C Clinica „Emilian Coțaga”, aprobat prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 1077 din 30 decembrie 2016, cu indicarea art.97 alin.(2) din Codul muncii, anularea Ordinului nr. 207p din 03 decembrie 2018 ca fiind emis cu încălcarea normelor legale în vigoare, restabilirea în câmpul muncii a Olgăi Corețchi în funcție de medic imagist cu 0,5 salariu în cadrul IMSP IM și C Clinica „Emilian Coțaga”, ce urmau să fie reduse, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu în legătură cu neîntoarcerea a 0,5 unități de funcție de medic imagist, începând cu 03 februarie 2019 în mărime de 2300 de lei lunar, a dispune recuperarea din contul pîrîtului a cheltuielilor de judecată suportate de către reclamantă în mărime totală de 5000,00 de lei, ce reprezintă cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 27 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Olga Corețchi împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului, intervenient accesoriu IMSP IM și C Clinica „Emilian Coțaga” cu privire la anularea ordinelor de reducere a cadrelor, a statelor de personal și modificarea ordinului de reîncadrare în serviciu, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, Olga Corețchi, reprezentată de avocatul Lilia Gulca, la 24 noiembrie 2020 a declarat apel împotriva hotărârii din 27 octombrie 2020, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii integral.

Prin decizia din 18 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Olga Corețchi, reprezentată de avocatul Lilia Gulca, și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a relevat că, obiect al prezentei acțiunii îl constituie modificarea ordinului nr. 192p din 02 noiembrie 2018 prin excluderea art.97 alin.(1) din Codul muncii și pct. 47 din Regulamentul IMSP IM și C Clinica „Emilian Coțaga”, aprobat prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 1077 din 30 decembrie 2016 cu indicarea art.97 alin.(2) din Codul muncii, anularea Ordinului nr. 207p din 03 decembrie 2018 ca fiind emis cu încălcarea normelor legale în vigoare, restabilirea în câmpul muncii a Olgăi Corețchi în funcție de medic imagist cu 0,5 salariu în cadrul IMSP IM și C Clinica ”Emilian Coțaga”.

În acest sens, instanța de apel analizând prevederile art.97 al.(1) și (2) din Codul Muncii în colaborare și pct. 47 din Regulamentul IMSP IM și C Clinica „Emilian Coțaga”, aprobat prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 1077 din 30 decembrie 2016, a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe, care a conchis că, ambele norme țin de reglementarea timpului de muncă parțială (munca pe fracțiuni de normă), diferența fiind stabilită doar în procedura și posibilitatea angajatorului în stabilirea muncii pe fracțiuni de normă, parțiale. Astfel alin. (1) a art.97 din Codul muncii prevede dreptul Angajatorului de a angaja salariați cu ziua sau săptămâna de muncă parțială (pe fracțiuni de normă), pe când alin.(2) art.97 din Codul muncii prevede obligația Angajatorului de a angaja salariați cu ziua sau săptămâna de muncă parțială (pe fracțiuni de normă), în cazurile concrete prevăzute de acest articol.

Succesiv, instanța de apel a reținut ca juste și constatările primei instanțe care a notat că, în caz de o eventuală modificare a articolului din alin.(1) în alin.(2) a art. 97 din Codul muncii, după cum solicită reclamantul, esența și efectele juridice ale Ordinului contestat (nr.192p din 02 noiembrie 2018 cu privire la reîncadrarea în funcție a d-nei Corețchi Olga) nu se vor schimba. Acest fapt a fost confirmat în ședința de judecată și de reprezentantul reclamantului, avocatul Gulca Lilia.

În consecință, din considerentele expuse prima instanță corect a concluzionat că, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pretenția cu privire la modificarea ordinului nr. 192p din 02 noiembrie 2018 prin excluderea art.97 alin.(1) din Codul muncii și pct. 47 din Regulamentul IMSP IM și C Clinica „Emilian Coțaga”, aprobat prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 1077 din 30 decembrie 2016 cu indicarea art.97 alin.(2) din Codul Muncii.

Referitor la anularea Ordinului nr. 207p din 03 decembrie 2018 ca fiind emis cu încălcarea normelor legale în vigoare, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 86 alin. (1) lit. c), art.88 alin.(1) și (2), art.184 alin.(1) din Codul muncii, a conchis că, desfacerea contractului individual de muncă pe motivul reducerii numărului sau a statelor de personal din unitate este întemeiată în cazul în care angajatorul a îndeplinit mai multe condiții, care urmează a fi verificate de către instanțele de judecată.

În acest context, instanța de apel a reținut că, în speță urmează să stabilească cu certitudine dacă reducerea numărului sau a statelor de personal a avut loc efectiv. Acest fapt urmează a fi confirmat prin ordinul cu privire la reducerea numărului de personal și aprobarea noilor state de personal, care trebuie să fie aprobate pînă la începerea evenimentelor ce țin de reducerea numărului de personal.

În speță, instanța de apel a reținut că, prin Ordinul nr.207p din 03 decembrie 2018 cu privire la reducerea statelor de personal și preavizarea personalului din 03 decembrie 2018 s-a decis în legătură cu reducerea 0,5 unități de funcție de medic imagist din secția imagistică medicală din cadrul IMSP IM și C Clinica „Emilian Coțaga”, a preaviza începând cu data de 03 decembrie 2018 pe d-na Olga Corețchi, medic imagist, secția imagistică medicală IMSP IM și C Clinica „Emilian Coțaga” privind concedierea în baza art.86 alin.(1) lit. c) din Codul muncii al RM. În perioada de preavizare (03 decembrie 2018-03 februarie 2019) a acorda salariatului preavizat o zi liberă pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă. La cererea scrisă a salariatului se va determina ziua săptămânii care va fi liberă; a propune d-nei Olga Corețchi, medic imagist de ocupa funcții vacante: 1) 0,5 salariu de medic imagist, secția imagistică medicală IMSP IM și C Clinica „Emilian Coțaga”; 2) 1,0 salariu de medic imagist-ecografist în secția ultrasonografie din cadrul IMSP IM și C (mun. Chișinău, str. Burebista 63); 3) 0,5 salariu de medic imagist, secția imagistică medicală în IM și C Clinica „Emilian Coțaga” și 0,5 salariu medic imagist - ecografist, secția ultrasonografie IM și C Clinica ”Emilian Coțaga”.

Totodată instanța de apel a constatat că, în cererea de chemare în judecată reclamanta a invocat că Ordinul nr.207p din 03 decembrie 2018 a fost emis cu încălcarea legislației în vigoare, și anume a prevederilor art. 86 alin.(2), art. 126 alin.(1), art. 126 alin.(1) și art. 251 din Codul Muncii.

Sub acest aspect, instanța de apel a reținut ca întemeiate concluziile primei instanțe, care a conchis că circumstanțele de fapt ale cauzei nu se încadrează în situațiile de fapt prevăzute de normele legale enunțate.

Astfel, instanța de apel a reținut că, materialele cauzei denotă faptul că, potrivit înscrierii din carnetul de muncă, salariatul Olga Corețchi activează în Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului până în prezent (f.d.86). Suplimentar, după expirarea termenului de preavizare, indicat în Ordinul nr.207p din 03 decembrie 2018 contestat, Contractul individual de muncă a fost prelungit, fiind încheiat în acest sens un Acord suplimentar, înregistrat sub nr.3 și care este parte integrantă a contractului individual de muncă nr. 53/2014 din 23 septembrie 2014 (f.d. 29, 84).

Mai mult, instanța de apel a reținut că, Ordinul nr.27p din 30 ianuarie 2019 (f.d.30) cu privire la modificarea contractului individual de muncă, prin care reclamanta a acceptat prelungirea contractului ca medic imagist pe 0,5 salariu în secția imagistică din IMSP Institutul Mamei și Copilului în baza ordinului enunțat, la moment este în vigoare și nu au fost prezentate careva probe că a fost contestat.

Totodată instanța de apel a reținut ca întemeiată și constatarea primei instanțe, care a reținut că instanța de judecată nu întocmește și nu modifică statele de personal, aceasta fiind prerogativa exclusivă a angajatorului, iar reîncadrarea în funcția care a fost redusă a devenit irealizabilă. Cu atât mai mult că reclamantei s-au propus mai multe posibilități de a activa în continuare în funcția de medic în aceeași instituție.

În consecință, instanța de apel a considerat că, în speță nu se atestă careva temeiuri de recunoaștere a ilegalității Ordinului nr.207p din 03 decembrie 2018 cu privire la reducerea statelor de personal și preavizarea personalului din 03 decembrie 2018, acesta fiind emis conform procedurii prevăzute de normele de drept enunțate.

Astfel, având în vedere că nu s-a constatat încălcarea procedurii stabilite de lege la emiterea ordinului de concediere, instanța de apel a considerat că, prima instanță

just a considerat drept neîntemeiată și pretenția cu privire la repunerea reclamantei/apelantei Olga Corețchi în funcția deținută și pretențiile subsecvente cu privire la încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, or în speță ordinele enunțate sunt motivate din punct de vedere juridic.

La 17 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, Olga Corețchi, reprezentată de avocatul Lilia Gulca, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere arbitrară probelor administrate și au aplicat în mod eronat normele Codului Muncii specifice speței. Respectiv, nu au fost elucidate corect și în corespundere cu probatoriul circumstanțele pricinii, fapt ce a condus la emiterea hotărârii ilegale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 18 februarie 2021 și expedită participanților la proces la 18 martie 2021 (f.d. 212-Vol.I), însă la materialele cauzei lipsesc înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 18 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 18 mai 2021, fiind expedit prin poștă la 17 mai 2021 (f.d.7-Vol.II), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin notificarea din 26 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expedit intimaților copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 03 iunie 2021, Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului a depus referință la recursul declarat de Olga Corețchi, prin care a solicitat să fie respins ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Olga Corețchi, reprezentată de avocatul Lilia Gulca, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 din Codul de procedură civilă. și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Olga Corețchi, reprezentată de avocatul Lilia Gulca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra

Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2010, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Olga Corețchi, reprezentată de avocatul Lilia Gulca, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.270, art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Olga Corețchi, reprezentată de avocatul Lilia Gulca, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru